

Julie Bellinkx
Melanie Louwerens

Publikace nadace
Amber Alert Europe

ZA JÍČKOVO NEBEZPEČNÉ DOBRODRUŽSTVÍ

**Příběh o tom, jak nám náš vnitřní hlas
může pomoci zůstat v bezpečí.**

Tiráž

Copyright © 2023 AMBER Alert Europe Foundation

www.amberalert.eu

Author: Julie Bellinkx

Ilustrace a grafická úprava: Melanie Louwerens

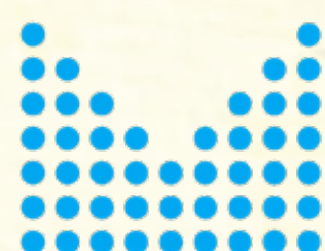
Zvláštní poděkování patří: Dr. Evelien Speel-Flierman (psycholožka pro děti a mládež NIP, psycholožka GSZ BIG), Kirsten van den Berg (behaviorální vědkyně), Mariska Custers (psycholožka), Nele Geerts (ilustrátorka), Carlo Schippers (bývalý expert na pohřešované osoby u nizozemské policie), Dr. Arine Vlieger (pediatr).

Žádná část této publikace nesmí být reprodukována, ukládána do vyhledávacího systému nebo přenášena v jakékoli formě nebo jakýmkoli způsobem, ať už elektronickým, mechanickým, fotokopírováním, nahráváním nebo jiným způsobem, bez souhlasu vydavatelů.

ZAJÍČKOVO NEBEZPEČNÉ DOBRODRUŽSTVÍ

PREVENCE
SE MUSÍ VYPLATIT

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

AMBER
ALERT.eu

V Zajíčkově je krásný slunečný den.

Zajíček a jeho kamarád ježek si hrají na louce.

Chichotají se a při hraní je stébla trávy šimrají na bříškách.

Náhle se zajíček zastaví a povzdechne si.
Pořád si hraje na stejné louce se stejnými
lechtajícími stébly trávy.

„Copak se děje, zajíčku?“ zeptá se znepokojeně ježek.

„Ale, moc rád bych si hrál i někde jinde,“ odpoví zajíček.

„Někde, kde jsem ještě nikdy předtím nebyl.“

Ježkovi se rozzáří oči vzrušením.

Zamyslí se a zvolá: „Mám skvělý nápad! Pojdme si hrát do lesa!“

Zajíček jen bez hnutí stojí a přemýšlí.
Máma s tátou ho před lesem varovali.
Pokud nejsou rodiče nablízku, smí jít jen k velkému starému dubu.

Náhle zajíček uslyší podivný zvuk.

„Rrr-rrr-rrr.”

„Hej, odkud se ozývá ten zvuk?“

Rozhlédne se kolem sebe.

„Rrr-rrr-rrr.”

Podrbe se za uchem. Ten zvuk mu připadá divný!

RRR
RRRR
RRR

„Hele, ježku, taky slyšíš ten podivný zvuk?“ zeptá se zajíček.

Ježek nastraží uši a pozorně naslouchá.

„Jaký zvuk? Já nic neslyším!“

„Asi se mi to jen zdálo,“ zavrtí zajíček hlavou.

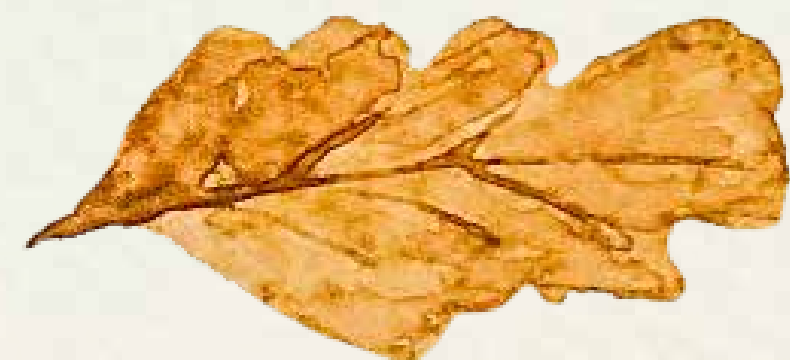

Dojdou na okraj lesa.

„Jdeš se mnou?“ zavolá ježek.

„Já nevím,“ řekne zajíček a zarazí se.

„Máma s tátou říkali, že bez nich do lesa nesmím.“

A watercolor illustration of a hedgehog standing in a forest. The hedgehog is light-colored with a large pinkish-red patch on its belly and brown spines. It has small blue eyes and a black nose. The background features a large tree trunk on the right, green grass at the bottom, and several brown and orange autumn leaves scattered around. The text is positioned in the upper left quadrant of the page.

„Nebud' takový strašpytel! Mám pichlavé ostny,
nic se nám nemůže stát,“ uklidňuje ho ježek.
Zajíček je zvědavý. Slyšel už o lese tolik příběhů!

A kromě toho, nepůjde přeci sám.
Společně s kamarádem ježkem to bude
určitě mnohem bezpečnější.
„Rrr-rrr-rrr.”
„Co je to za zvuk?” zajímá se znovu zajíček.
Pak ale pospíchá za ježkem do lesa.

Jdou stále hlouběji a hlouběji do lesa.

Jdou podél potoků a lesních cest, kolem zelených stromů a červených květů, až najednou zjistí, že nevědí, kde jsou.

Náhle uslyší šramot z nedalekého křoví. Ztuhnou.
Jsou vystrašení, co by se mohlo uvnitř skrývat.
„Mohl by ten podivný zvuk vycházet odtud?“ zamyslí se zajíček.

Z křoví náhle vykoukne červený huňatý ocas.
„Haló, kdo je tam?“ zeptá se ježek.
„Já jsem zajíc,“ odpoví zvíře.

Z křoví vykouknou dvě načechrané červené uši.

„To vůbec nejsou zaječí uši!” vykřikne zajíček.

„Ale ano, jsou,” promluví zvíře.

„Pojď blíž a uvidíš!”

Zajíček cítí, že něco není v pořádku.

Chlupatý červený ocas a uši mohou znamenat pouze jediné.

Je to liška!

„Rrrr-rrr-rrr.”

Zvuk je nyní ještě silnější než předtím.

RRR RRR RRR

„Musíme rychle pryč, ježku! Jinak z nás bude jen chutný oběd!”

Srdce jim rychle tluče, zatímco utíkají lesem.

Náhle dorazí na prostornou mýtinu v lese.

„Kde to jsme?“ ptá se s obavou zajíček.

„Nejsem si jistý,“ odpoví ježek a poškrábe se na hlavě.

„Ale vím, že jsme daleko od Zajíčkova.“

„Rrr-rrr-rrr.“

RRR RRR RRR

Zajíček vyskočí. „Slyšel jsi to?“

Ježek ale stále nic neslyší.

„Hele, tamhle,“ vykřikne ježek. „Vidím velký starý dub!“

Dub se tyčí nad lesem.

„Když půjdeme směrem k dubu, určitě se dostaneme zpátky do Zajíčkova.“

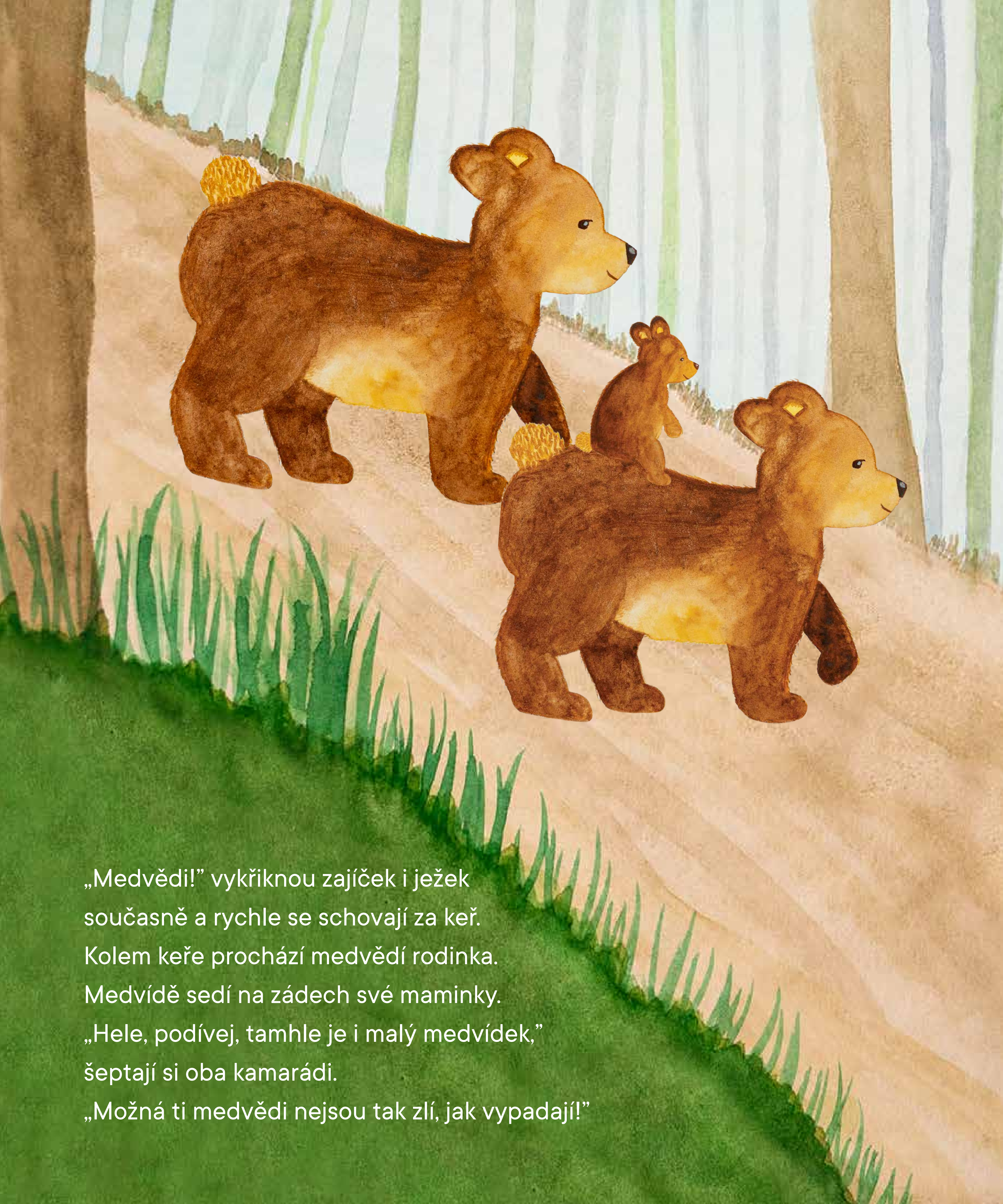
Ježek a zajíček stále jdou a jdou.

„Nemyslím si, že se blížíme k domovu,” povzdechne si zajíček.

Najednou se země začne třást.

Něco velkého se přibližuje.

„Medvědi!” vykřiknou zajíček i ježek
současně a rychle se schovají za keř.
Kolem keře prochází medvědí rodinka.
Medvídě sedí na zádech své maminky.
„Hele, podívej, tamhle je i malý medvídek,”
šeptají si oba kamarádi.
„Možná ti medvědi nejsou tak zlí, jak vypadají!”

„Požádáme je o pomoc? Jinak se domů nedostaneme,”
navrhne ježek.

„Rrr-rrr-rrr!”

Zvuk je nyní ještě hlasitější než předtím.

„Tak jo,” řekne zajíček. „Pojďme!”

RRRR

RRRR

RRRR

„A...a...ahoj,” pozdraví zajíček nesměle medvědí rodinu.
„My jsme se ztratili. Mohli byste nám pomoci a ukázat
nám cestu do Zajíčkova, prosím?”

„Samozřejmě, pomůžeme vám,” řekl jeden z medvědů.

„Vidíte tamhle ty krásné červené květy?”

„Jděte kolem nich, dokud neuvidíte velký rybník.

Až dojdete k rybníku, zahrňte směrem doleva.

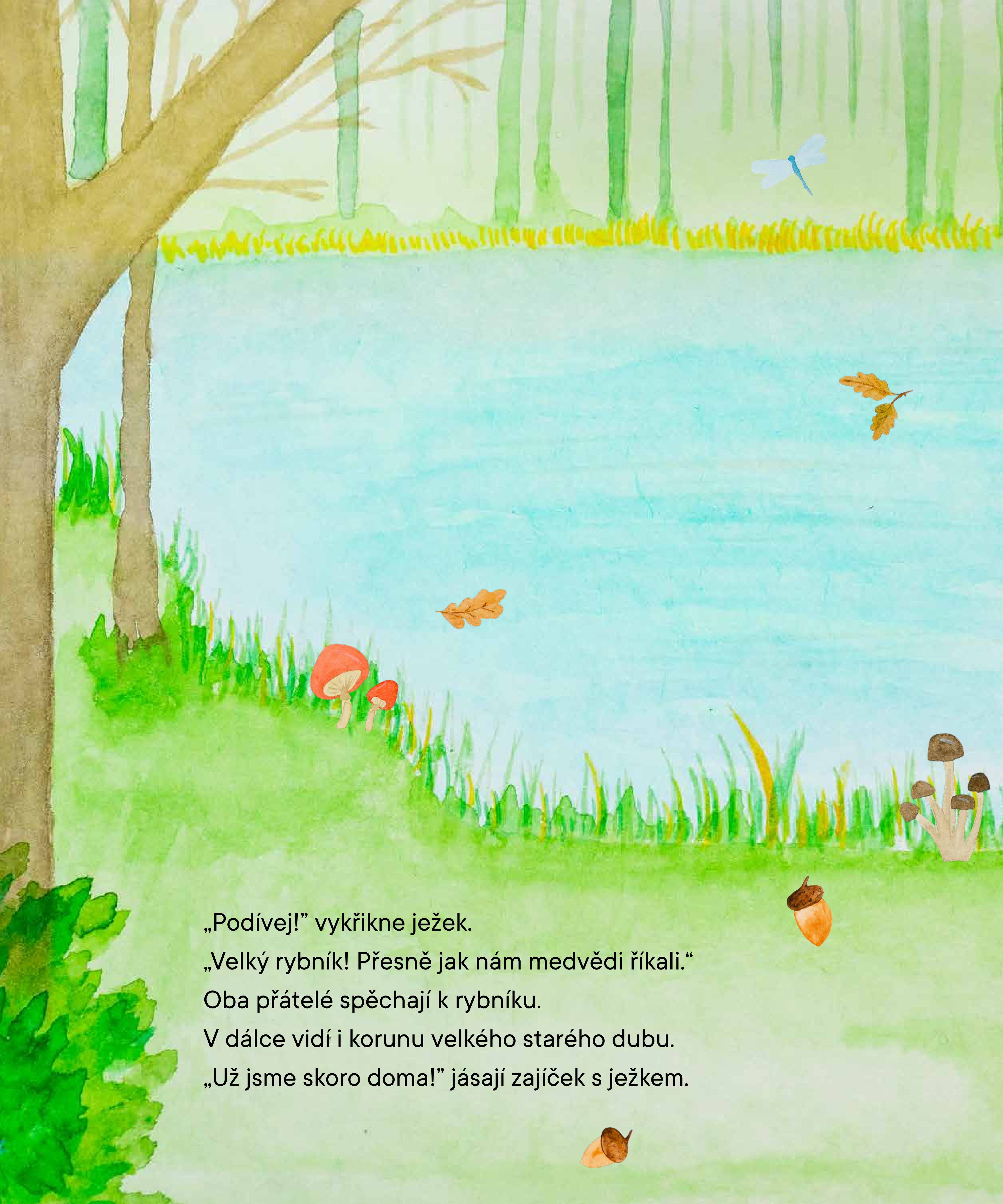
O kus dál stojí velký starý dub.

Až uvidíte ten dub, budete skoro u cíle.”

Přátelé medvědí rodině poděkují a pokračují v cestě.
Jdou po pěšině s krásnými červenými květy.
Každý květ je ještě krásnější než ten předchozí.

„Podívej!” vykřikne ježek.

„Velký rybník! Přesně jak nám medvědi říkali.“

Oba přátelé spěchají k rybníku.

V dálce vidí i korunu velkého starého dubu.

„Už jsme skoro doma!” jásají zajíček s ježkem.

Za chvíli již stojí před velkým starým dubem.
Vysoko na větvi sedí sova.
Je velmi stará, je jí nejméně sto let.
„Ahoj, sovo!“ křičí radostně zajíček s ježkem.
Sova se jich ptá, co dělali v lese.
Zajíček jí vypráví o jejich dobrodružství a o podivném zvuku.

„Nevíš, sovo, co je to za divný zvuk?“ zeptá se zajíček.

„Vím,“ odpoví sova.

„Poslouchej pozorně a poznáš to.“

Zajíček pozorně naslouchá.

A close-up photograph of a rabbit's belly, showing the light-colored fur and the dark stitching of the harness. The sound 'RRR' is written in large, bold, brown letters across the center of the belly.

RRR

RRR RRR

Pak uslyší, že ten zvuk je v jeho břiše.

“Rrr-rrr-rrr.”

„Ten zvuk vychází ode mě!” zvolá překvapeně zajíček.

Dotkne se svého břicha.

„Přesně tak,” řekne sova.

„Je to váš vnitřní pocit, jakýsi vnitřní hlas.

Říká se tomu instinkt a ten vám napovídá,
kdy je něco správné a kdy ne.

Pokud se mu naučíte naslouchat a věřit,
může vám instinkt pomoci při rozhodování.”

Zajíček přikývne. Přemýšlí o všech dobrodružstvích, která dnes v lese zažil.
A uvědomí si, že jeho instinkt se mu dnes také snažil pomoci.
„Odteď budu vždycky poslouchat svůj vnitřní hlas,
ten zvláštní pocit v bříšku,“ pomyslel si.

Zajíček s ježkem sedí na zeleném kopci u velkého starého dubu.
V tichosti sledují západ slunce nad Zajíčkovem.

Najednou ježkovi hlasitě zakručí v břiše.

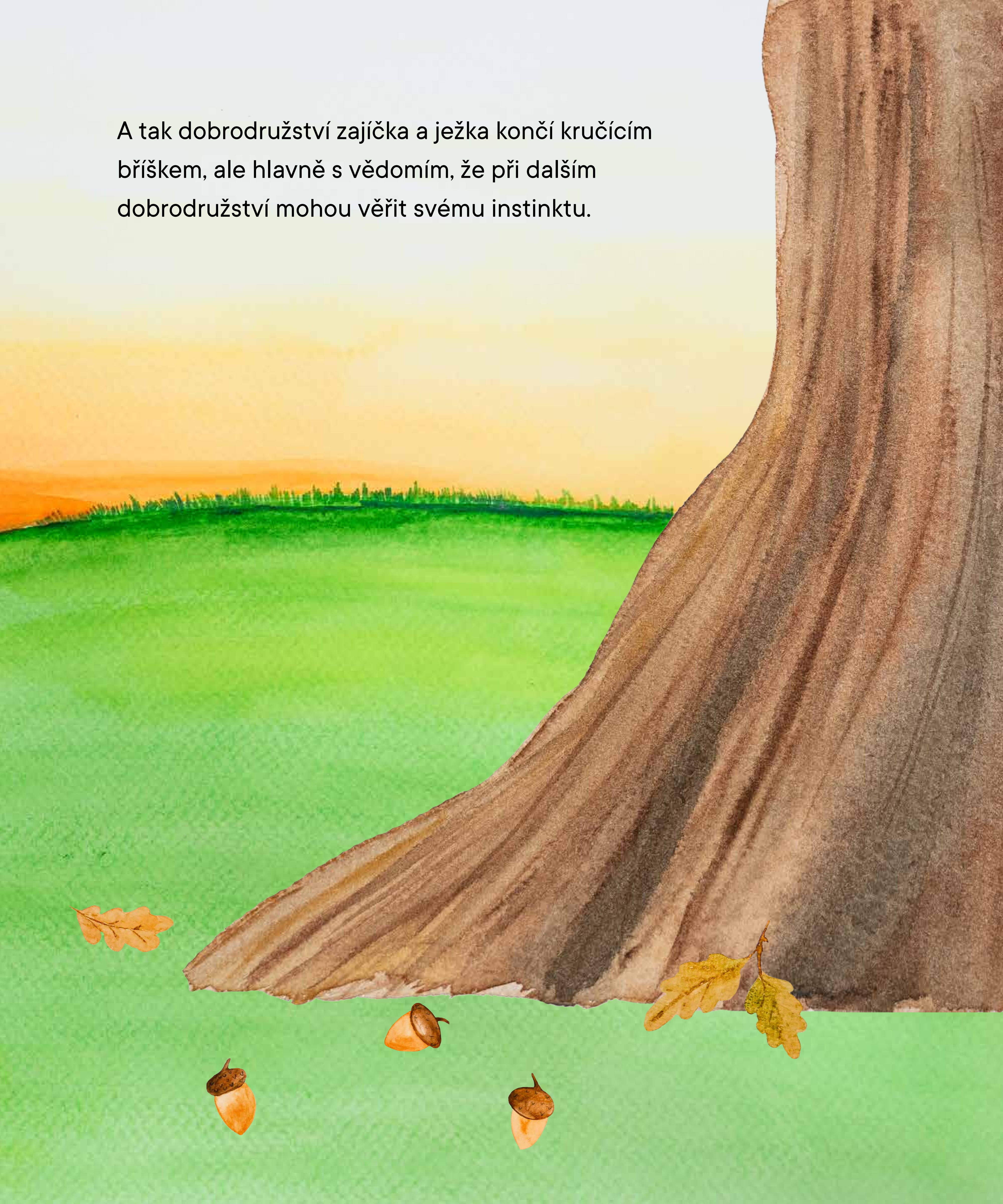
„To je ten můj vnitřní hlas?“ zeptá se.

Zajíček se zasměje. „Ne, protože já to slyším taky.

Myslím, že máš jen hlad. Celý den jsi nic nejedl.”

A tak dobrodružství zajíčka a ježka končí kručícím
bříškem, ale hlavně s vědomím, že při dalším
dobrodružství mohou věřit svému instinktu.

Pro čtenáře příběhu

Příběh *Zajíčkovy nebezpečné dobrodružství* si klade za cíl naučit děti, jak se mají správně chovat, aby se neztratily.

Každý rok se v Evropě pohřešuje 300 000 dětí. Pro snížení tohoto ohromujícího počtu je důležité naučit děti již v raném věku dovednostem a znalostem, které potřebují k tomu, aby zůstaly v bezpečí.

V knize *Zajíčkovy nebezpečné dobrodružství* se děti hravou a pozitivní formou seznámí s důležitými pravidly. Tato pravidla vychází z pěti rad odborníků z oblasti pátrání po pohřešovaných dětech:

- Vždy důvěřujte svým instinktům. Pokud se vám něco nezdá, nedělejte to.
- Nikdy nechoďte nikam sami. Je bezpečnější jít vždy s kamarádem či dospělým.
- Nechoďte nikam s někým, koho neznáte.
- Pokud se ztratíte, požádejte dospělé, nejlépe ostatní rodiče o pomoc.
- Naučte se všimnout si orientačních bodů. Snadněji tak najdete cestu zpět.

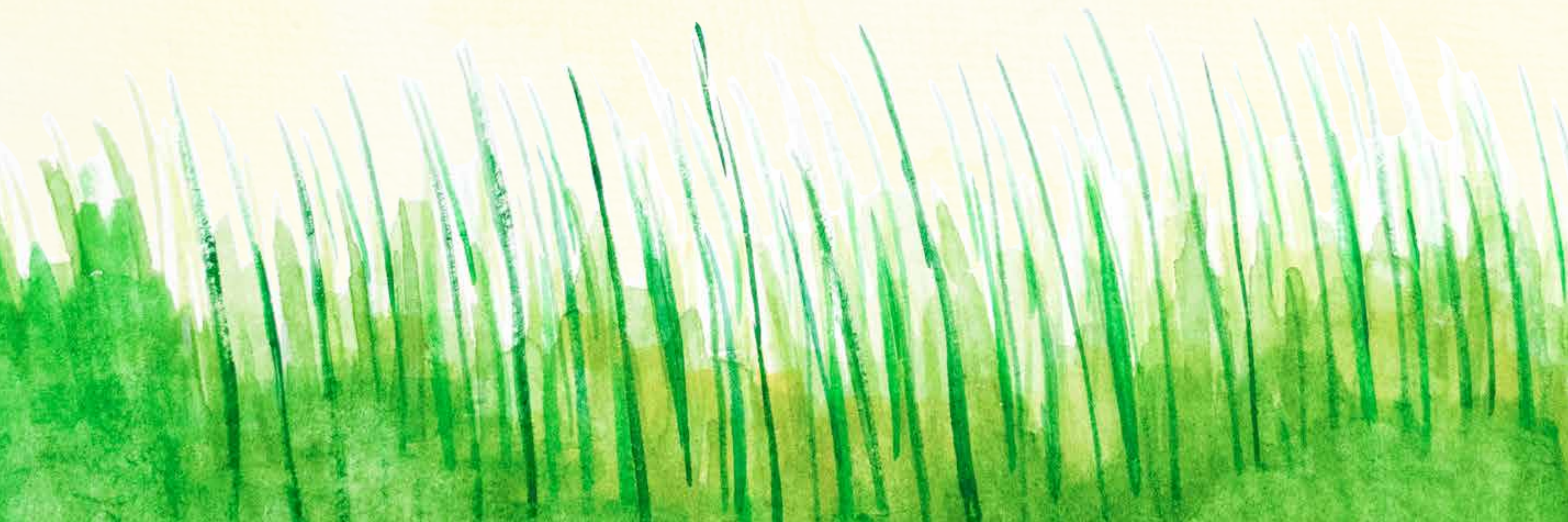
Stručně řečeno, *Zajíčkovy nebezpečné dobrodružství* je nejen vzrušující a krásná obrázková knížka, ale další cenný nástroj pro vzdělání vašeho dítěte.

Nadace AMBER Alert Europe

AMBER Alert Europe, Evropské centrum pro pohřešované děti, je nadace, která usiluje o zlepšení ochrany pohřešovaných dětí. Usiluje o prevenci pohřešování dětí tím, že posiluje jejich postavení a zvyšuje povědomí o problematice pohřešovaných dětí a jejich hlavních příčinách. K dosažení našeho cíle směřujícího k nulovému počtu pohřešovaných dětí v Evropě, spojujeme odborníky ze 44 vládních organizací, zejména ministerstev vnitra a policejních složek, a nevládních organizací z 28 zemí.

www.amberalert.eu

ZAJÍČKOVO NEBEZPEČNÉ DOBRODRUŽSTVÍ

V knize Zajíčkovu nebezpečné dobrodružství se zajíček a jeho kamarád ježek vydávají na dobrodružnou výpravu do lesa, kde hledají podivný zvuk, který slyší jen zajíček. Cestou potkávají nové přátele a dostávají se do napínavých situací. Podaří se zajíčkovu a ježkovi rozluštit záhadu podivného zvuku?

PREVENCE
SE MUSÍ VYPLATIT

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

AMBER
ALERT .eu